

DE GESCHIEDENIS VAN ONZE PROVINCIES — LUIK

1. — De as van St-Lambertus wordt naar Luik overgebracht (rond 710)

LIEBIG SOEPEN: de eigenschappen van verse soepen in verdichte vorm

Jo Liebig

Nadruk verboden

Verklaring op keerzijde

Het geheim van goede sausen, smakelijke spijzen, lekkere soepen bestaat in het gepast gebruik van **Liebig Produkten** met vleesextract.

1. — De as van St-Lambertus wordt naar Luik overgebracht (rond 710)

De huidige grens van de provincie Luik dagtekent van de Franse Revolutie. Zij komt zeer weinig overeen met de oudere kerkelijke en politieke gebieden waaraan de „Cité Ardente“ gedurende eeuwen haar naam heeft verleend: het bisdom en het prinsbisdom Luik.

Tot de 8e eeuw waren Tongeren en Maastricht, steden op de heirweg Bavai—Keulen gelegen en die niet tot de huidige provincie Luik behoren, de twee voornaamste centra van het bisdom.

Over de stichting van Luik is niet het minste spoor te vinden. In het begin van de VIIIe eeuw na J.C., werd de bisschop van Tongeren, Sint Lambertus, op zijn geliefkoosde plek, het groenend dal waar Maas en Ourthe samenvloeien, vermoord. Zijn as werd enkele jaren later door zijn opvolger, Sint Hubertus, naar de kerk gebracht, die te zijner nagedachtenis op de plaats zelf van de moord opgericht was geworden (zie plaatje). Langzamerhand werd Maastricht als verblijfplaats van de bisschoppen door Luik verdrongen. De inval van de Noormannen, die in 881 gans het bisdom plunderden, stuitte de ontwikkeling van Luik. Maar de stad herrees snel; tijdens de Xe en de XIe eeuw werd veel gebouwd, collegiale en parochiale kerken werden talrijker.

De grote bisschop Notker richtte een nieuwe hoofdkerk op en deed de stad van muren omringen. Luik werd zodoende het politiek en godsdienstig centrum van het bisdom, waar ambachtslieden en handelaars zich kwamen vestigen.

Compagnie LIEBIG, gesticht in 1865